

JAK NA INTERNET

Internet na cestách

Na Internetu již surfuje třetina světa a díky notebookům, tabletům či chytrým telefonům můžeme být online i mimo svůj domov, školu či knihovnu. Zkontrolovat e-maily, přečíst nejnovější příspěvky na sociálních sítích, projít aktuální zprávy – stále více lidí si krátí chvíli při cestování právě tímto způsobem. Dostupnost Internetu však s sebou nese i rizika, na která je třeba pamatovat.

Nechcete čekat? Tak aspoň 3géčko

Uživatelská zkušenost s Internetem v kapesních mobilních zařízeních se dnes od té, kterou nabízí desktopy a notebooky, liší jen málo. Bývaly ale ještě nedávno doby, kdy Internet v telefonu vypadal jako nevzhledný textový soubor s ošklivě zkomprimovanými obrázky a sloužil opravdu jen jako nouzová možnost, jak se dostat k online informacím. Mohla za to nízká kapacita pro přenos dat v mobilních sítích, která si co do nároků na trpělivost uživatele nezdala s vytáčeným připojením na chrčícím telefonním modemu.

Dnes se hranice mezi rychlostními limity pevného a mobilního připojení stírají. Nejnovější technologie jako LTE umožňují telefonům teoreticky stahovat rychlostí až 172,8 Mbps a odesílat rychlostí 57,6 Mbps. LTE je ale spíše v začátcích, nejdále se tato technologie k běžným uživatelům dostala v USA a Velké Británii. U nás je technologie LTE provozována především v okolí velkých měst.

V České republice se lze nejčastěji setkat s tzv. 3G připojením (někdy označovaném i jako HSDPA), které svou rychlostí stačí ke komfortnímu používání internetových služeb včetně streamování médií ve standardním a vyšším rozlišení. Mimo hustěji obydlená místa se většinou v České republice setkáte stále ještě s mobilním datovým připojením druhé generace (2G, někdy též GPRS, EDGE apod.). Ta už nárokům současných mobilních zařízení příliš nestačí. I obyčejná kontrola e-mailové schránky či načtení internetové stránky se v jejím případě může protáhnout na desítky sekund.

Prokleté FUP

FUP je zkratka za anglické slovní spojení fair user policy. Volně by jej bylo možné přeložit jako politika férového přístupu k uživateli. FUP se vžilo jako označení pro omezené množství dat, které poskytovatel připojení umožnil svým uživatelům v rámci jednoho zúčtovacího období (nejčastěji měsíc) stáhnout, aby zajistil rovnoměrné zatížení linek.

Pokud jde o pevné připojení k Internetu, FUP je až na drobné výjimky v podobě lokálních poskytovatelů připojení dávnou minulostí. V oblasti mobilního přenosu dat je ale operátory stále využíváno. Internetového připojení telefonů či tabletů přes mobilní síť se proto doporučuje používat s ohledem na možnosti FUP stanoveného ve smlouvě s operátorem, přičemž nejlevnější tarify začínají na zhruba 150 megabajtech, ty nejdražší pak nabízejí jednotky gigabajtů.

Obecně platí, že připojení přes mobilní síť by mělo sloužit spíše k činnostem jako je kontrola e-mailů, hledání na Internetu apod. Streamování filmů ve vysokém rozlišení či hudby ve vysokém bitrate nebo stahování velkých souborů patří spíše k domácímu připojení nebo alespoň k veřejně dostupným wi-fi hotspotům.

JAK NA INTERNET

S veřejnou wi-fi opatrně

Bezdrátově sdílené připojení k Internetu se stává neodmyslitelnou součástí veřejného prostoru. Obchodní centra, prostředky hromadné dopravy, restaurace a kavárny - tam všude dnes celkem běžně na možnost wi-fi připojení narazíte. Veřejné hotspoty ale ze své podstaty musí být co nejnadhodněji použitelné, protože jsou určeny velkému množství lidí, resp. velkému množství přístrojů.

To znamená, že zabezpečení komunikace v těchto sítích bývá mnohem slabší než třeba doma, kde se doporučuje nastavit v rámci wi-fi sítě nejpokročilejší metody šifrování a zaheslování přístupu do sítě.

K veřejným wi-fi hotspotům se lze zpravidla připojit bez hesla, případně je heslo velmi jednoduché. Připojení s ohledem na kompatibilitu s co možná nejvyšším počtem přístrojů navíc většinou nevyužívá šifrované komunikace mezi přístrojem a servery, k nimž se uživatel na Internet připojuje. Pro zkušenějšího útočníka pak není problém tuto komunikaci sledovat. Přihlašovat se přes wi-fi v kavárně k internetovému bankovníctví se tak nemusí vyplatit.

Internet za hranice

Z průzkumu agentury NMS z konce roku 2012 vyplývá, že strávit celou dovolenou offline dokáže jen zhruba 38 % Čechů. Ostatní se bez Internetu alespoň v minimální míře neobejdou. A užívání mobilních sítí může pořádně prověřit peněženku i přes to, že počítáme s roamingovými příplatky a volání či SMS zprávy omezíme na nezbytně nutné minimum.

Připojení se prodraží i tehdy, kdy samotný Internet v zahraničí téměř nevyužíváte. Aplikace v chytrých telefonech totiž pravidelně stahují nejnovější aktualizace (například předpověď počasí, mapy a další aplikace, které jsou spuštěny na pozadí), a „skrytě“ se tak připojují k Internetu. Proto je dobré před cestou do zahraničí zkontrolovat, zda je stahování dat přes mobilní sítě během roamingu vypnuté, a připojovat se pouze k dostupným wi-fi sítím.

